

DOPET TILL DÖDEN.

“Veten i då icke, att vi alla, som hava blivit döpta till Kristus Jesus, vi hava blivit döpta till hans död? Och vi hava så, genom detta dop till döden, blivit begravna med Honom, för att, såsom Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet, också vi skola vandra i ett nytt väsende, i liv.”

Rom. 6:3, 4.

Kanske är det på Petrus, det märks bäst, att han Långfredagen blev begravnen med sin Herre och uppstod med Honom under påskdagarna.

När Petrus i sitt gömställe någonstans i Jerusalemstrakten fick höra de hemska budskapen genom småpojkar och kvinnor, som tordes visa sig vid Golgata: “Nu ha de spikat fast Honom”, “Nu har Han sagt farväl till sin moder”, “Han törstar”, — och när efter det stora mörkrets och jordbävningens fruktansvärda timmar det budskapet nådde Petri öron: “Nu är han död”, då ljöd det väl i lärjungens öron: “Vad var det för en sista hälsning, du gav Honom? Vilka voro de sista ord, Han hörde från din mun?” Och återigen, ändlöst många gånger, måste han på nytt höra sin egen röst vid kolelden, strax innan Herrens blick sökte honom mellan fångvaktarna: “Förbanne mig, jag har ingenting att göra med den där!”

Troligen har Petrus den dagen och den följande varit lik en levande begravnen. Själens varit död i honom, Gud har varit död för honom, varken gråta eller bedja har han kunnat, allt var slut.

Petrus hade väl också han blivit döpt en gång i Jordan, men icke visste han att det betydde, att han skulle dö med Jesus.

Hur Petrus uppstod, det är en för lång historia för att här kunna upprepas. Det tog sin tid, ända ifrån den första oro-

ande hälsningen från graven: “Sägen till Hans lärjungar, och till Petrus . . .”, — ty Petrus var icke någon lärjunge, han hade själv sagt sig lös, — och till mötet med den uppståndne Herren på Gennesarets strand.

När Herren vid Gennesaret säger till Petrus: “Föd mina lamm; var en herde för mina får!” — då ger han honom avlösningen från hans synder. Ty när Herren säger till oss: “Jag vill ännu hava dig i min tjänst”, så betyder det så mycket som: “Dina synder äro dig förlättna”. Därför är det en lärjunges största glädje i livet, när skickelsen sänder i hans väg en människa, som han får bevisa någon tjänst eller vara till någon tröst, ty ur en sådan skickelse hör han ordet från skickelsens Herre: “Föd mina får”, det är: “Dina synder äro dig förlättna”.

Petrus var väl en gång döpt i Jordan, men icke visste han då, att detta betydde, att han skulle uppstå med Kristus.

Du, som läser detta, är kanske också en gång i tiden döpt. Den gången visste Du mycket litet. Allra minst visste Du, att det betydde en invigning till att dö med Jesus och uppstå med Honom. Först och främst alltså i bokstavig mening: att Du är invigd till att vara honom trogen intill döden i galgen eller framför arkebuseringsplutonen, om det behövs. Men också: invigd till att såsom Petrus på Långfredagen dö ifrån dig själv, så att säga. De som

varit mycket nära döden framför plutonen tyckas mena, att döden från sig själv kan anses som det allra svåraste, av vad som skall genomgå. Är Du döpt i Estland, så har prästen vid dopet gjort det heliga korsets tecken över ditt ansikte och bröst. Är det inte hemskt, att slå ett sådant tecken över ett litet barn? Jo förvisso, försävt det betyder en invigning för det barnet att genomgå, vad Petrus fick genomleva på Långfredagen. Vår Kyrka har aldrig påstått, att livet är en dröm i rosenrött. Den talar allvar redan från början.

Men ditt dop betyder också, att Du är invigd till att uppstå med Jesus, invigd till att lära känna Hans uppståndelseskraft. Det är Dig lovat; om Du vill taga emot det, att Du skall få vara med om vad det vill säga, att vinna seger över frestelser, att börja älska Guds Ord, som förut var tråkigare än den dummaste roman, att börja bedja till den Okände Guden, innan Du ens riktigt tror, att Han finnes till och att få svar på svar i både Ordet och i skickelserna, svar bland sådana, att Du både svettas och fryser. Och det betyder, att Du är invigd till att inför döden förnimma det “himmelska ljusets gryende tröst i ett bävande människobrust.”

Tänk om denna påsk skulle bli så allvarlig för oss, att den blir till en död och uppståndelse med Kristus! Det var detta, som var meningen med dopet.

“Ack, giv att såsom Du uppstod, jag ock uppstår med glädligt mod, ur synden först, till Ditt behag, ur graven sist, på domedag.”

Nuckö prästgård, Palmsöndag 1937.
SVEN DANELL.

Eko från flydda tider.

I dessa dagar har utkommit en bok "Då jag var Estlands guvernör", författad av A.V. Bellegarde, som tillbringar sin ålderdom i Estland.

Vi tillåta oss att i sammandrag återge ett avsnitt därur, som ingick i "Päevaleht" av den 14 ds. — Däri berättar Bellegarde följande:

Jag erhöll en gång ett telegram från Haapsalu. Telegrammet hade avsänts av godsägaren von Schultz. Han befann sig då på sin ägande ö Osmussaar och meddelade, att han var i livsfara. Bönderna hade belägrat fyrtornet, där von Schultz gömt sig, och hotat att korsfästa honom med huvudet nedåt. Schultz begärde därför skyndsamt undsättning, innan det vore för sent.

Vid denna tid voro kommunikationerna ännu mycket bristfälliga och inte ens mellan alla större samhällen fanns telefonförbindelse och på grund därav var det svårt att snabbt sätta sig i förbindelse med de makt-havande i Haapsalu. Det var emellertid ingen tid att förlora. Jag ansåg mig därför böra avresa till ön och försöka bilägga konflikten och hjälpa den olyckliga människan. Jag satte mig genast i förbindelse med hamnkommandanten i Tallinn och bad honom ställa någon liten ångare till mitt förfogande. Amiral Wulff var som alltid villig att hjälpa mig. Vädret var emellertid denna gång inte det bästa, och han försäkrade mig att en landstigning på Osmussaar vore omöjlig under dessa förhållanden. Amiralen påstod att det vore bättre att resa landvägen till Haapsalu och där telefonledes sätta sig i förbindelse med fyren på ön. Jag beslöt att följa hans råd. Vid denna tid fanns järnväg ej längre än till Keila. Därifrån måste man sedan försöka ta sig fram på annat sätt. Det led mot kvällen, intet tåg skulle denna dag mera avgå till Keila, och jag beslöt därför att med postskjuts köra direkt till Haapsalu. Åtföljd av min ständige följeslagare Hyazintov och kanslichefen Rebrov begav jag mig i väg och

var morgonen därpå framme i Haapsalu.

Av telefonsamtalet med fyrmästaren på Osmussaar framgick, att von Schultz verkligen gömt sig i fyrtornet och att bönderna fordrade att han skulle komma ut för att överlägga med dem, vilken uppmaning Schultz emellertid icke efterkom. Bönderna hade därpå begivit sig hem utan att vidare störa godsägaren. Fyrmästaren försäkrade ytterligare, att von Schultz verkligen var utom all fara och att från befolkningens sida intet ont hotade honom.

Enligt kommissarie Vares' och kretschefen Greschiecheffs berättelser framgick vidare, att von Schultz, som för någon tid sedan inköpt ön av godsägaren von Hunnius, hade erbjudit bönderna på ön mycket förmånliga arrendevillkor. Bönderna, till nationaliteten svenskar, syntes nog vara nöjda med villkoren, men vägrade bestämt att underteckna något kontrakt.

Jordmänen på ön är mycket dålig, och befolkningen förtjänade sitt uppehälle huvudsakligen med fiske. Öns nye herre lovade att förse bönderna med modärna fiskredskap och att uppköpa all deras fisk till betydligt högre pris, än de kunde få i Haapsalu och i Paldiski, bara de tillåto honom att uppföra magasin för fisken.

Den av von Schultz igångsatta domstolsprocessen, genom vilken han fordrade att bönderna skulle betala arrendet, uppsköts på en månad, ty man hoppades att parterna godvilligt skulle enas. På Schultz' begäran hade både kommissarien Vares och kretschefen varit på ön och fruktlöst försökt påverka bönderna. Dessa hade ingenting emot godsägarens arrendevillkor och tillåto honom gärna att uppföra magasin på ön, men däremot var det omöjligt att få dem att underteckna arrendekontraktet. Senare vägrade de även tillstånd att uppföra magasin.

Emedan följaktligen domstolsprocessen ej ännu var slutförd, begav jag mig till chefen för fredsdomstolen, vilken befanns vara en genuin ryss, nyss hittransporterad från det inre av

Ryssland och fullständigt obekant med de lokala förhållandena. Han var mycket upprörd över de svenska fiskarnas beteende och menade, att man borde ge dem en lektion.

"Herregud", sade han, "Schultz erbjuder dem sagolikt förmånliga villkor, men dessa tala bara om någon drottning Kristina. Jag skall säga dem, att vi inte har någon drottning Kristina, utan att Ryssland regeras av Nikolai II. Schultz bad mig uppskjuta målet, emedan han hoppades kunna tala förstånd med dessa idioter. Nu har både kretschefen och kommissarien varit där ute, men ingendera har förmått uträtta någonting."

Nu, när jag hörde talas om drottning Kristina, återvände jag till mitt hotell. Tillsammans med Vares började jag studera bondelagen. Snart stod det klart för mig, att svenskarna ingalunda voro sådana idioter, som man föreställde sig dem. I Estlands bondelag ingick faktiskt ett kapitel, i vilket man hänvisade till en viss drottning Kristinas privilegiebrev. Detta hade erkänts av de ryska lagstiftarna och intagits i gällande bondelag. Med detta brev stadfäste hon för evärdliga tider, de villkor enligt vilka de i Estland bosatta svenskarna under hennes regeringstid kommit i besittning av sin jord, så länge dessa villkor icke ändrades genom frivillig överenskommelse mellan godsägaren och bönderna till de senares förmån. Enligt drottning Kristinas privilegiebrev voro bönderna på Osmussaar pliktiga att till godsägaren årligen såsom arrende erlægga 5 tunnor salt och lika mycket färsk fisk.

I fortsättningen framgick det, att von Schultz köpt ön av godsägaren von Hunnius för 30.000 rubel. Detta köp hade kommit till stånd antagligen därför att ett rykte utsprits om att regeringen hade för avsikt att inköpa alla småöar, på vilka fyrorn funnos uppförda. Med köpekontraktet på fickan for von Schultz till Petersburg, men marinministeriet vägrade att köpa hans ö. Hela ön utgjordes enbart av "bondejord", och enligt gällande lag ägde

FÖRENINGSLIVET.

Föreningslivet i svenskbygden har på senare tider visat tydliga tecken till uppsving. Livaktigheten på detta område har blivit större, och har man tidigare bedrivit arbetet mer eller mindre på måfå, skönjes numera en tydlig strävan till system och ordning i detsamma.

Visserligen fattas ännu mycket i själva organisationen och många hämmande faktorer måste undanskaffas, men den tiden torde ej heller ligga långt borta. Först när detta har skett, kan organisationen fullbordas och arbetet på varje enskild ort upptagas, där det hittills så gott som legat nere.

En förening, som i detta sammanhang särskilt måste omnämnas är Nuckö ungdomsförening. Dess styrelse har till S.O.V. insänt detaljerad årsberättelse och kassaredovisning, av vilka man kan draga den slutsatsen, att arbetet under det gångna året bedrivits med intresse och kärlek. Det är ej vår avsikt att här i detalj redogöra för verksamheten, men några axplock ur årsberättelsen tala ett tydligt språk.

Föreningen har två sångkörer, en mans- och en blandad kör. Den förra har hållit 31 sångövningar och den senare 30. Körerna ha sammanlagt uppträtt 16 olika gånger. 11 föredrag över allmänbildande ämnen ha hållits. 4 folkfester hava anordnats på olika svenskorter.

Vidare hava kurser anordnats i musik. och tonträffning, i skid-tillverkning och matlagning m.m.

Föreningsarbetet har letts av lärarna på orten, däribland främst av V. Pöhl, som är föreningens ordförande och M. Nyman i egenskap av sekreterare.

A. S.

bönderna fiskerätt, i motsats till förordningen i Livland, oberoende av godsägarens samtycke.

Schultz hade sålunda betalat 30000 rubel, men erhöll enligt drottning Kristinas privilegiebrev endast rätt att i arrende uppbära 5 tunnor salt och lika mycket färsk fisk. Därför var det naturligtvis viktigt för honom att erbjuda bönderna förmånligare arrendevillkor, och om dessa antagits av bönderna, hade drottning Kristinas privilegier varit upphävd.

Hemmets spalt.

Nu nalkas snart den andra av våra stora högtider, nämligen påsken. Vilken husmor vill inte då, när allt är fejat och skurat pryda upp sitt lilla hem till påskaftonskvällen, då äggen ska ätas. Har man varit otänksam och satt in litet björkris 10—14 dygn före påskaf-tonen, så har man spätt, fint björklöv till helgen, som kan sättas i krukor eller vaser. Vidare kan man taga in litet säl, ock det spricker mycket fort ut i värmen. Liksom rött är julens färg, så är gult påskens. Vi lägga då en ren vit duk på bordet. Sedan lägga vi en löpare av gult crépepapper och mitt på bordet ställa vi vår vas med friskt björklöv.

Så följer även några kak-recept till högtiden.

Rulltårta.

3 mycket stora ägg,
2 rågade dl strösocker,
2 rågade dl vetemjöl,
2 msk. kallt vatten,
1 tsk. bakpulver,
sylt, marmelad eller gelé.

Äggen vispas mycket väl med sockret, under vispningen tillsättes droppvis det kalla vattnet, när blandningen är ljus och pösigt tillsättes försiktigt det med bakpulvret siktade mjölet. Plåten smörjes väl och på denna sättes av smörpapper hopvikt låda väl smord, häri hålles smeten och utbredes jämnt. Kakan gräddas i varm ugn 10—15 min. När kakan är gräddad stjälpes den genast på ett sockerbestrött papper, var-efter den bstrykes med sylten. Kakan hoprullas ögonblickligen och får ligga hoprullad i papperet i 5 min.

Sockerkaka.

3 ägg vispas med 1 kkp. socker mycket väl, sedan irö-res 1 kkp. vetemjöl, smaken blir bättre om man tager en tredjedels kkp. potatismjöl. Gräddas i avlång eller veckad form.

Vaniljkransar.

235 gr. tvättat smör röres vitt, därpå iröres 130 gr. soc-ker, 2 äggulor, 2 tsk. vanilj-socker, 380—400 gr. vetemjöl, beroende på hur stora äggulorna äro. Degen spritsas på smord plåt och gräddas i ej för het ugn.

Mias kaka.

2 ägg, 1 kkp. socker vispas väl, däri blandas 1 kkp. smält smör och 1 kkp. mjöl, 1 tsk. bakpulver. Gräddas i en väl smord stekpanna i varm ugn.

Prästgårdspepparkakor.
(omkr- 300 st.)

200 gr. smör,
3 dl. tjock grädde,
3 dl. sirap,
200 gr. brun farin,
200 gr. strösocker,
2 strukna msk. stött kanel,
1 dito ingefära,
1/4 dito kryddnejlikor,
1 knivsudd kryddpeppar,
1 finrivet pomeransskal,
8 st. finstötta kardemummor,
1,3 kg. vetemjöl,
2 msk. bikarbonat.

Smöret värmes—men smältes ej—och röres smidigt samt blandas med den vispade grädden, sirap, socker, farin och kryd-dor, och massan röres kraftigt 15—20 min. Mjölet, blandat med bikarbonatet, tillsättes och degen arbetas smidigt och blank på bakbordet och får vila 1—2 dygn. Utkavlas till en 2-kro-nas tjocklek. Med runt mått uttagas kakor, som läggas på smord plåt och gräddas guld-bruna i medelvarm ugn.

Kanelkransar.

(175 st.)

425 gr. smör,
170 gr. strösocker,
1 ägg,
600 gr. vetemjöl,
2 tsk. stött kanel,
1 kkp. pärlsocker.

Smöret tvättas och röres med sockret, tills det blir vitt. Äg-get tillsättes, och sist inarbetas mjölet. Degen rullas ut till små kransar, dessa doppas i en blandning av kanel och pärl-socker och gräddas i medel-måttigt ugnsvärme.

Små kubar.

75 gr. smör,
75 gr. socker,
1 ägg,
212 gr. vetemjöl,
1/2 tsk. bakpulver,
1 handfull korinter.

Smör och korinter tvättas, korintererna på så vis, att de gnidas med mjöl på en sikt. Allt blandas och smeten lägges upp på en plåt. Gräddas i varm ugn.

Pappan till de svenska lektoraten i utlandet besöker Tartu.

Svensk-estniska samfundet i Tartu har i dagarna haft glädjen mottaga besök av prof. Vilhelm Lundström, vilken som bekant är en gammal vän till estlandssvenskarna.

Den 4 dennes höll prof. Lundström ett föredrag i universitetet och talade över sitt älsklingstema – utlandssvenskarna. Talaren berörde i sitt föredrag även, att det var härute bland estlandssvenskarna, som han för 45 år sedan som ung student kom på den tanken, att man borde göra något för svenskar spridda ute i världen, så att de inte tappade bort kontakten med Sverige. Resultatet blev Riksföreningen för svenskhetens bevarande i utlandet. Det allsvenska arbetet har gått framåt med stora steg och nu vet man, att utom Sveriges gränser bo omkring fyra miljoner svenskar och svenskättlingar på de mest skilda ställen i världen, de flesta i Nord-Amerika. Prof. L. avslutade föredraget med att påpeka, att

Riksföreningen alltid sökt framhålla för de i utlandet bosatta svenskarna, att de i första hand borde vara trogna medborgare i sitt fosterland, men att de därför aldrig finge förlora kännningen med sitt andliga fosterland, dess språk och dess kultur.

Föredraget åhördes med spant intresse av i Tartu bosatta svenskar och svenskvänner.

Samma afton höll S. O. V. lokalavdelning i Tartu sitt årsmöte med samkväm i Naisselts' lokaler. I och med att medlemsantalet i föreningen ökat under det gångna året beslöts att utöka styrelsen med två nya medlemmar, en vice-ordförande och en medlem utan bestämt åliggande. Efter denna officiella del av programmet följde te-drickning under glunt- och solosång, deklamation m. m. Bland de närvarande märktes prof. Lundström, prof. Suits mfl. Senare på aftonen följde lekar och ringdanser, vari alla deltog med liv och lust. *E. B.*

Birkas-Vännernas

sedvanliga vinterfest firades d. 7 mars på folkhögskolan. En talrik publik var samlad från kringliggande svenskbygder.

Programmet bjöd på en hel del välvalda nummer, som lämnade plats för såväl allvar som skämt. Tal hölls av folkhögskolans rektor P. Byström, skolföreståndare A. Samberg och gymnasieeleven Isberg. De två förstnämnda talarna behandlade på ett fängslande sätt "Folkhögskolan och Birkasvännerna", och den sistnämnde hade en intressant framställning över ämnet Erik Axel Karlfeldt. I samband med det sistnämnda talet deklamerades även några Karlfeldts-dikter av folkhögskole-eleverna Leontine Stahl och A. Laanes. Till stämningens höjande bidrog även Nuckö Ungdomsförenings båda sångköror, vilka som vanligt under lärarna M. Nymans och V. Pöhls ledning föredrogo några anslående sångnummer.

Sedan följde en revy "Birkasminnen", dagens mest skrattretande nummer. Då även Birkasmärket utdelats till årets elever, följde en paus, under vilken kaffet och bullarna fingo en strykande åtgång. Nu började ringlekarna, som varade i c:a två timmar och efter vilka Modersmålets sång sjöngs som avslutning på den angenäma samvaron.

Svenske Folksekreterarens ämbetsrum

adress: Tatari 21 a (Öpetajate Koda), telef. 437-85. Mottagningstid 11 - 1.

lantmannaskola. Hans egen son hade haft den stora förmånen att ha honom som lärare.

Församlingsveckan har säkert efterlämnat spår och väckt den oftast slumrande själen och manat till själrransakan. Den började på bön- och botdagen och lät bättringsropet skalla ut i bygden för att sedan följa med Mästaren till platsen där världshistoriens största sorgespel och mänsklighetens hemskaste illgärning blev en fasansfull verklighet. *Hj.*

Församlingsvecka på Vormsö.

Svenska Kontraktets Prostyrod beslöt sistlidne höst, att under det kommande redogörelseåret skulle de regelbundna predikoutbytena kompletteras med församlingsveckor i de svenska församlingarna. I Nuckö pastorat hölls veckan i november och för Vormsös vidkommande hade man stannat vid februari. På grund av sjukdom var prosten Nilsson förhindrad att närvara och diakon Isacsons nuvarande tjänstgöring på Runö gjorde det svårt för honom att komma över. Då budskapet ovanifrån är något ofränkligt för vår Svenskbygd, så beslöts med den Högstes kraft — fast fåtaligt — förkunna Ordet för öborna.

Det var olika stycken ur Kristi lidandets historia som behandlades av kyrkoherde Danell och t. f. prost Hj. Pöhl.

Böndagen samlades man till högmässa i Kärrslätts bönehus. Predikade kh. Danell över perikoperna. Det var en andaktsfull skara som samlats till guds-

tjänsten. Byns målsman Hörnström och bönehusets föreståndare Hammerman framförde välkomsthälsningen och tacket till talaren. På eftermiddagen hade man samlats till möte i församlingssalen. Torsdagen besöktes Söderby bönehus, där kyrkoherde Danell stannade inför Getsemanescenen. Man såg på åhörarna att förkunnelsen var kärkommen. Är ju Söderby en av de byar som isynnerhet vintertid ha det mycket svårt att uppsöka andra samlingslokaler än sin egen. Bönehusets föreståndare Alström höll ett varmt anförande till den mycket omtalade och uppskattade gästen som för första gången besökte denna by och — tillade han rörd- och kanske även sista. På fredagen besökte båda prästmännen Borrby där man stannade inför ämnet: Pilatus och Kristus. Det var gripande att se den äldre Borrbybonden Lars Grönman stiga fram och erinra om kh. Danells fostrar-gärning på Birkas folkhög- och

Birkas, svenskbygdens hjärta.

Artiklarna "Jordbruksförsök" i Kustbon, för osökt min tanke till Birkas. Författaren till artikelserien är ju rektor Byström, som inte enbart nöjer sig med att leda och undervisa eleverna i jordbrukarens a-b-c, utan även samtidigt försöker nå jordbrukarna i svenskbygden med goda och värdefulla råd. Den, som besökt Birkas under detta läsår, har väl knappast kunnat undgå att lägga märke till den reda och ordning, som råder på skolan, på dithörande ägor och i ladugård. Skolans exemplariska skötsel vittnar om husmors, rektors och lärars utomordentliga förmåga att handha ungdomen och leda skolan in på sunda banor. Den utgör vidare en stum men dock förnimbar uppmaning till alla de ungdomar, som ännu inte genomgått kursen på Birkas. Att bekantgöra skolans prestationer, främst då i det, som presteras av skolköket, har husmor visat ett enastående intresse. Vi minnas ännu kurserna i Rikholdi, Vormsö och å Birkas före jul. Nu har husmor igen lett en kurs på Vormsö och en andra kurs planeras i Rikholdi. Då skolan givetvis kräver lejonparten av husmors intresse och arbetskraft, undras ur vilken källa husmor hämtar kraft och

energi till denna arbetsprestation.

Från Birkas husmor och rektor utgick en inbjudan till alla svenskbygdens lärare, att den 20 februari d. å. samlas å folkhögskolan till en enkel supé. Att denna inbjudan till fullo uppskattades framgick därav, att lärare från Vippal, Rikholdi, Noarootsi och Vormsö hörsamt kallelsen. Detta bevisar också, hur högt lärarekåren uppskattar Birkas och dess lärarepersonal. Även denna gång fingo vi bevis på värdfolket omsorg och omsorg.

Svenska lärare, utposterade å skilda orter i bygderna, bli sällan i tillfälle att samlas. Därför kom också inbjudan från värdfolket på Birkas som en kär överraskning. Gästernas tacksamhet tolkades i varma och hjärtliga ordalag av kyrkoherde Danell och skolföreståndare Samberg.

Birkas har under senaste år blivit ett kärt hem för Nuckö svenska ungdom, som varje söndag samlas till lek och sång. Detta rektors tillmötesgående uppskattas varmt i bygden.

Birkas enar, Birkas lär, Birkas adlar.

A. V.

Svenskbygdens nyodlingsfråga.

Med anledning av artikeln "Från Klottorp" i nr. 8 av Kustbon ber undertecknad att få göra ett litet inlägg.

Artikelförfattaren har där pekat på några saker, som synes mig vara av största vikt för svenskbygden. Nyodlingsfrågan är en brännande fråga. Om man också ej får vänta sig full skörd de första åren, utan måste räkna med att kosta på åtskilligt mera på den nya jorden än på den gamla, så tror jag i alla fall man kan räkna med, att det i längden lönar sig att nyodla. Då åkerarealen är så liten, att familjen ej kan få sin näring av den utan man även under normala år måste köpa säd till bröd och kanske även foder till djuren,

då kan man lugnt påstå, att det lönar sig att odla ny mark.

Som mycket riktigt framhölls i artikeln, sammanhänger denna fråga ofta med frågan om avdikning. En stor del av den odlade jorden lider ju av för högt grundvatten, och av den ouppodlade jorden är det ofta den bästa, som är mest lidande av vatten. Glädjande nog har ju också en del utloppsdiken kommit till under de senare åren, men mycket återstår att göra. Och det gäller även att underhålla utloppsdikena, så att man ej förlorar vad man en gång vunnit. Man måste ha respekt för magistraterna, och inte genom vårdslös broslagning och genom att lägga igen dem med ris gynna slamavsätt-

Galtstation på Birkas.

Genom hänvändelse till estniska svinavelsföreningen, Eesti Seakasvatuse Selts, har nu en ny galt anskaffats till Birkas. Den är av förädlad lantras och härstammar från Päriveres gård i närheten av Pärnu.

Denna ras grundar sig på från Danmark införda svin av den utmärkta danska lantrasen, som visat sig synnerligen lämplig för våra förhållanden. Rasen utmärker sig för härdighet, snabbvuxenhet och förmåga att bilda gott fläsk, som lämpar sig bra även för export. Galten står till användning från början av april mot låg avgift.

*Bliv medlem i S.O.V.
och prenumerera på
KUSTBON*

ningen. I allmänhet ha vi mycket ringa fall i avloppsdikena, och därför slamma de alltför lätt igen, även om man är försiktig med dem.

Att skiftningen av jorden är en nödvändig förutsättning för jordbrukets utveckling, det äro vi säkert alla överens om. Erfarenheter från andra länder, t. ex. Sverige, ha visat, att det är först efter enskiftets genomförande, som större fram-

Kom ihåg Kulturfondens sparbössa!

steg kunnat göras. Vi böra därför inte vara nöjda, förrän hela svenskbygdens jord är skiftad, så att varje gård har sin jord samlad i ett skifte.

Jag antager, att Kustbon gärna skulle öppna sina spalter för en diskussion om dessa frågor, det skulle säkert vara nyttigt att få höra, vad många andra tänka om dessa ting. Jag skall för min del be att senare få återkomma angående några andra frågor, som vidrördes i nämnda artikel.

P. B.

✻ **Världen runt.** ✻

15 båtar med ett 50-tal säl-fiskare driva i farlig packis i Bottenhavet.

Svenske utrikesministern Sandler fick ett hjärtligt mottagande i London.

Genom en explosion i Nepal London U. S. A. i ett skolhus ha 670 barn förolyckats, varvid över 300 dödats och lika många sårats.

De italienska divisionerna på Guadalajarafronten använda både gas och eldkastare, förklarar ledaren av Madrids försvar general Miaja.

Oroligheterna ta åter fart i Palestina.

15 personer ha dödats vid en svår tågolycka i Frankrike, då ett snälltåg i full fart rusade på ett träd, som blåst över spåret i en kurva.

I Westfalenhalle i Dortmund öppnades under högtidliga förmer den stora antibolsjevnikiska utställningen "Bolsjevismen", i vilken även Italien och Ungern äro representerade med rikhaltiga avdelningar.

Ingen förlängd värnplikt i Norge.

Franska försvarslånet har haft en lysande framgång och de fem miljarderna voro övertecknade efter några timmar.

Pilgrimståg dog

i koleraepidemi.

En fruktansvärd koleraepidemi hemsöker f. n. Mysoredistriktet i Indien. Över 250 pilgrimer, som efter en religiös högtid skulle återvända till sina hemorter, stupade på landsvägen och då koleraepidemien alltjämt sprider sig, ha alla marknader avlysts och alla butiker stängts i Bangalore.

Gudstjänster.

Svenska kyrkan i Tallinn: Långfredagen den 26 mars Svensk högmässa med nattvardsgång kl. 11 f. m. kyrkoherde Sven Danell.

Sängryorna på Wormsö

ha ådragit sig uppmärksamhet från Estlands nationalmuseums sida. Magister P. Ariste har genom t. f. prosten Hj. Pöhls försorg lyckats anskaffa en sådan sängrya till museet i Tartu. Då dylika ryor inte användas numera, försöker man genom förfrågningar till olika trakter i Estland taga reda på, huruvida sådana sängtäcken (ena sidan slät, andra sidan lurvig, d. v. s. med inplockade och knutna "nockor") förekommit annorstädes än på de svenska öarna.

Man antar nämligen att här föreligger gammalt inflytande från Sverige på vävnadstekniken.

GEFLE MANUFAKTUR A.-B.

STRÖMSBRO

Utmärkta garner för fiskeriändamål
REKOMMENDERAS.

Bästa drivkraft för fartyg

av alla slag är

Marin- June-
motorn **J. M.** Munktell

A.-B. JÖNKÖPINGS MOTORFABRIK

el 197, 8 7 — JÖNKÖPING — Telegr. Moto.

Prima PORTLAND CEMENT

från

A/B Gullhögens Bruk, Skövde.

GEFLE NYA STUVERIAKTIEBOLAG

Gävle

Medlem av Norrlands Stuvareförb.
Telegramadr.: Stowing. Tel. 277.

OTTO JANSSONS SKOFABRIK

Jakobsdal JÖNKÖPING Telefon 23
Randsydda skodon, Mans- och
Gossskodon. Slitstarka. Goda pass-
former.

Efterfråga J—sons skodon. Bör finnas
i alla välsorterade affärer.

Olofströms

Rostfria Kokkärl
rekommenderas.

Utgivare:

Svenska Odlingens Vänner

Redaktion:

M. Westerblom, ansvarig red.
A. Stahl.
N. Blees.
A. Aspelin.

Rütli 3, Tallinn.

Tel. 470-08.

Prenumerationspris:

Inrikes	Utlandet
1 år Ekr 2:—	1 år Ekr. 4:—
1/2 " " 1:—	1/2 " " 2:—

Norrköpings Kemiska Undersökningsanstalt

Norrköping. Tel. 1249.

Utför kemiska analyser och provtagningar.
Inneh.: Civiling. John Wanselin, stadskemist.

FENIX

Föreningsgat. 7.

DRUVAN

Engelbretsgat. 5.

Gå till den av dessa restauranger
som är Eder närmast då Ni vistas i

MALMÖ

Intima och hemtrevliga lokaler.

Omtyckta klubbbrum.

Direktion: Aktiebolaget Malmörestauranger.

Glöm ej

att Ni inbesparar 20% av arbetstiden
om Ni använder

ORSA vedsågblad

Efterfråga dessa i närmaste järnaffär

Tillv: **A/B ORSA Sågbladsfabrik,**

Ensamförsäljare:

Birger Olssons Järnhandel, Orsa.

Tel. Namnanrop. Telegramadress: Järnbirger.

A.-B. LYCKES SÖNER

Fiskebäckskil,

Konservfabrik för inläggning av fi-
nare anövis och sillkonserver. Tel. 15.

E. W. JUST

Blekeri-Färgeri-Merserisation

Tel. 1 48 BORÅS 21 48

A.-B. GESTRIKLANDS YLLEFABRIK

JÄRBO

FILTAR VADMAL SPORTTYGER

Reserverad annonsplats.

Herdina Lindebergs eftr.

Inneh.: Anna Sultan

Stora Torget 3. **Linköping** Tel. 178
1:sta kl. Konditoriserivering: Choklad,
Konfekt, Bakelser och Småbröd.

Kinnaströms Väveri A.-B. Kinna

Randiga och rutiga bomullstyger,
Bomullsflanel, Crepe Frottéer, Poplin,
Silkesblustyg Zefyr, Bolstervar, Co-
ver.— Coat. Jacquardbolster Kadettyg,
Möbelyg.